

РЕШЕНИЕ

№ 20287

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разглежда докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110107163 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на Б. Р. П. срещу Д. М. П.. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1, вр. ал. 3 СК.

В молбата се твърди, че страните сключили граждански брак на 20.10.2017 г., от който нямат родени деца. В молбата се посочват подробно брачни провинения на съпругата – неуважение и отчужденост спрямо съпруга, увеличаване на разходите ѝ, които надвишавали семейните парични възможности, неполагане грижи за дома и семейството. Моли съда да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на съпругата. Претендира разноски.

В определения срок по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата, предявена е и насрещна искова молба с правно основание чл. 49, ал. 3, вр. ал. 1 СК, обективно съединен с небрачен иск по чл. 53 СК. Счита иска за неоснователен. Излага брачни провинения на съпруга – системно физическо домашно насилие. Моли бракът да бъде прекратен по изключителна вина на съпруга, като след прекратяване на същия да носи предбрачното си фамилно име Христова. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на насрещната искова молба от ищеца по първоначалната такава.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните са съпрузи от 20.10.2017г., когато сключили граждански брак, като съпругата променила фамилното си име от Христова на П.. От брака си страните нямат родени деца.

Видно от заключението на представеното и прието по делото съдебномедицинско удостоверение № V-259/2022, издадено на 10.07.2022г. от доц. Д-р Александър Миладинов Апостолов, при прегледа на Д. М. П. се установява: разкъсно – контузни рани и кръвонасядания по лигавицата на устната кухина на горна и долна устна в ляво, кръвонасядане и охлузване в областта на горния десен клепач, кръвонасядания по лява мишница. Установените травматични увреждания се дължат на удари и притискане с или върху твърди тъпи и тъпоръбести предмети и биха могли да бъдат получени по начин и време, както съобщава освидетелстваната. Те са й причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК.

На 07.03.2023г. е издадена Заповед за незабавна защита № 61 от СРС, 89 състав, с която спрямо Б. Р. П. са наложени мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДН.

Видно от писмото от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, за периода 2017 – 2023г. не са установени регистрирани прегледи в КСМД на Д. М. П..

За периода 2017г. – 2023г. в СРП са образувани преписки по сигнали на Д. М. П. срещу Б. Р. П., както следва: пр. пр. № 29955/2022 по описа на СРП, ЗМ 1345/2022г. по описа на 09 РУ – СДВР, образувано на 12.08.2022г. срещу неизвестен извършител по жалба от Д. П. срещу Б. П. за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 5а, вр. чл. 130, ал. 1 НК. На 11.01.2023г. досъдебното производство е прекратено на осн. Чл. 199, чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НК. Пр.пр. № 21655/2023г. по описа на СРП – преписката е образувана във връзка с постъпили от 09 РУ – СДВР материали, касаещи жалба от Д. П. срещу Б. П. за домашно насилие. На 06.06.2023г. е постановен отказ от образуване на досъдебно производство на осн. Чл. 213, чл. 24, ал. 1, т. 1 и чл. 199 НПК.

От показанията на св. Иван Кирилов Марков се установява, че преди 5-6 години отношенията между страните били добри, като същите не живеят

заедно от близо година. Ищецът се изнесъл от жилището. През лятото на 2022г. между страните станала разправия. Ищецът започнал да ритат ответницата в стомаха, ударил я с юмруци няколко пъти в лицето. Преди този случай имало както предходни, така и последващи такива, при които ищецът ударил ответницата с шамари. Обикновено тези случаи били, когато съпругът бил в нетрезво състояние. Ищецът пиел бира, ракия, водка, каквото има. Ответницата си извадила медицинско за случая от лятото на 2022г., подала жалба в 09 РУ – СДВР. На 07.01.2023г. ищецът употребявал алкохол, станала разправия между страните. Ищецът ударил ответницата със шамар неведнъж, казал ѝ, че ще я изхвърли от балкона, „ще те убия“ или „пребия“. Имало и други случаи, в които съпругът казвал на съпругата, че ще я изхвърли от балкона. На следващия ден ответницата имала синини по лицето и ръцете. Ответницата отишла в 09 РУ – СДВР. Това се случило на 28.01.2023г. Ответницата работела в заведение за бързо хранене – „Рибката“ в ж.к. Люлин 9. След това напуснала и започнала да работи в друго заведение до тях, в което работела около две години. През това време ищецът работел в МОЛ в Люлин, след което и той напуснал.

Съдът кредитира показанията на св. Марков като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1, вр. ал. 3 СК.

Като взе предвид гореизложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство, намиращо израз в брачни провинения от страна на съпруга, изразяващи се в грубо отношение спрямо съпругата, липса на разбирателство и уважение, неуважително отношение към съпругата, физическо и психическо насилие. В подкрепа на изложеният извод са показанията на св. Марков, който лично е възприел поведението на ищеца, а именно след употреба на алкохол и възникнала разправия между страните, през лятото на 2022г. съпругът нанесъл побой на съпругата си, като я ритал в

стомаха и ѝ нанесъл няколко удара с юмрук по лицето. От приетото по делото съдебномедицинско удостоверение се установяват и причинените на съпругата травматични увреждания. Установи се също, че посоченият случай не е инцидентен, като имало и други случаи, в които ищецът удрял ответницата с шамари, като ѝ отправял спрямо нея закани, че ще я изхвърли от балкона и ще я убие. Установи се също, че страните са във фактическа раздяла от около една година, когато съпругът напуснал семейното жилище, с което е нарушил принципа на чл. 15 СК за съвместно живеене на съпрузите. Предвид това, бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1, вр. ал. 3 СК.

Ето защо искът с правно основание чл. 49, ал. 1, вр. ал. 3 СК се явява изцяло основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства, намира, че вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има съпругът, който е нарушил изискването на чл. 14 СК и чл. 15 СК. Същият изразявал грубо отношение към съпругата, упражнявал спрямо нея и физическо и психическо насилие.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. Ответницата е предявила иск по чл. 53 СК, като желае след прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име Христова. Видно от приетото по делото удостоверение за сключен граждански брак същата е променила фамилното си име от Христова на П.. Поради това съдът следва да постанови след прекратяване на брака съпругата да носи предбрачното си фамилно име – Христова.

Претенция за предоставяне ползването на семейното жилище не е направена от никоя от страните. Установи се, че страните нямат родени от брака деца, поради което съдът не дължи и служебно произнасяне относно ползването на семейното жилище.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на разноски е направена от двете страни по делото. Предвид изхода на делото, както и че ищецът е виновният съпруг за разстройството на брака, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК същият следва да

бъде осъден да заплати на ответницата направените по делото разноси. Същата е доказала разноси в общ размер от 1230 лева – 1200 лева за адвокатско възнаграждение, заплатена държавна такса в размер на 30 лева. Ищецът чрез процесуалния си представител е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответницата. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела за прекратяване на брака по исков ред адвокатското възнаграждение е в размер на 1200 лева. Следователно в настоящия случай е заплатен минималния съгласно посочената Наредба адвокатски хонорар и не е налице прекомерност на същият. Възражението на ищеца в тази посока се явява неоснователно. Окончателната държавна такса, дължима за развода, е в размер на 50.00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, която следва да бъде възложена на двете страни по равно.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА ГРАЖДАНСКИЯ БРАК , сключен на 20.10.2017 г. с Акт за граждански брак № 3550/20.10.2017г., издаден от Столична община – район Триадица, гр. София, на Б. Р. П., ЕГН *****, и Д. М. П., ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА СЪПРУГА**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата Д. М. П., ЕГН *****, ще носи предбрачното си фамилно име – **ХРИСТОВА**.

ОСЪЖДА на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК, Б. Р. П., ЕГН *****, да заплати на Д. М. П., ЕГН *****, сумата в размер на 1230.00 /хиляда двеста и тридесет/ лева – разноси в производството.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Б. Р. П., ЕГН ***** за присъждане на разноси в настоящото производство, като неоснователно.

ОСЪЖДА Б. Р. П., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСЪЖДА Д. М. П., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____